

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קפ"ח ע"א

פרשת וישב

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יְהִי לִי אֶתֶר מִתְקַנָּא בְּהִיּוּא עֲלֵמָא כְּדָקָא יָאוּת.

תרגום לעברית

וטוב מְשַׁנִּיָּהֶם אֶת אֲשֶׁר עָדָן לֹא הָיָה [שלא שב לימי עלומיו] אֲשֶׁר לֹא רָאָה אֶת הַמַּעֲשֶׂה
הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם. וְטוֹב מְשַׁנִּיָּהֶם אֶת אֲשֶׁר עָדָן לֹא הָיָה, שְׁלֹא שָׁב לִימֵי
עֲלֻמּוֹ וְלֹא צָרִיךְ לְהִתְתַּקֵּן וְלֹא סוֹבֵל חַטָּאִים רַאשׁוֹנִים, מִשּׁוּם שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן
לוֹ מְקוֹם מִתְקָן בְּעוֹלָם הַהוּא כְּרָאוּי.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב, (קהלת ח) וּבִכְנָן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וְגו', כִּמָּה דְּאִתְמַר. בְּגִין
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד טִיבוּ וְלֹא בָּעָא לְשַׁצָּאָה עֲלֵמָא אֱלָא כִּמָּה דְּאִתְמַר, וְכָל אֲרַחוּי
כְּלָהוּ קְשׁוּט וְזִכּוּ לְאוֹטָבָא לְהוּ בְּהָאֵי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דְּאִתִּי. וְכָאָה חוֹלְקָהוֹן דְּצַדִּיקָיָא
דְּאֵינוֹן אֲזִלִּי בְּאַרְחַ קְשׁוּט, עֲלִיָּיהוּ כְּתִיב, (תהלים לז) צַדִּיקִים יִרְשׁוּ אֲרָץ:

בֹּא רֵאָה מַה כְּתוּב? (קהלת ח) וּבִכְן רֵאִיתִי רְשָׁעִים קִבְּרִים וְגו', כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִשׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד וְלֹא רוֹצֶה לְכַלּוֹת אֶת הָעוֹלָם, אֲלֹא כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר, וְכָל דְּרָכָיו כָּלֵם אֱמֶת וְזִכּוֹת לְהִיטִיב לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (תהלים לז) צְדִיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

טקסט הזוהר

וַיֵּרַע בְּעֵינָי יִי אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם אֹתוֹ. רַבִּי חֲזִיָּא פָּתַח, (קהלת יא) בִּבְקָר זֶרַע אֶת זֶרַעַךְ וּלְעֶרֶב אֵל תִּנַּח יָדְךָ וְגו'. תָּא חֲזִי, כַּמָּה אֲתַחֲזִי לִיה לְבָר נָשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מִחֻבּוֹי, וּלְאַזְדַּהֲרָא בְּעוֹבְדוֹי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּגִין דְּכַמָּה שְׁלִיחִין וְכַמָּה מְמַנֵּן אֵינוֹן בְּעֵלְמָא, דְּאֵינוֹן אֲזִלִּין וְשִׁיטִּין, וְחֲמָאן עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא, וְסָהֲדִין עֲלוּי (ז' ח ע"ה) וְכָלָא בְּסַפְרָא כְּתִיבִין.

תרגום לעברית

וַיֵּרַע בְּעֵינָי ה' אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם אֹתוֹ. רַבִּי חֲזִיָּא פָּתַח, (קהלת יא) בִּבְקָר זֶרַע אֶת זֶרַעַךְ וּלְעֶרֶב אֵל תִּנַּח יָדְךָ וְגו'. בֹּא רֵאָה כַּמָּה רָאוּי לְאָדָם לְהִזְהַר מִחֻטְאֵיו וּלְהִזְהַר בְּמַעֲשָׂיו לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשׁוּם שֶׁכַּמָּה שְׁלוּחִים וְכַמָּה מְמַנִּים הֵם בְּעוֹלָם שֶׁהֵם הוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים וְרוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם וּמַעֲדִידִים עֲלָיו [ז' ח ע"ה עליהם], וְהַכֵּל כְּתוּבִים בְּסֵפֶר.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, בְּכָל אֵינוֹן חוֹבִין דְּאַסְתָּאב בְּהוּ בַר נָשׁ בְּהָאֵי עֲלְמָא, דָּא אִיהוּ חוֹבָא דְּאַסְתָּאב בֵּיה בַר נָשׁ יִתִּיר בְּהָאֵי עֲלְמָא וּבְעֲלְמָא דְּאַתִּי. מֵאן דְּאוּשִׁיד זֶרַעִיה בְּרִיקְנָיָא, וְאַפִּיק זֶרַעָא לְמַגְנָא בִּידָא אוּ בְּרַגְלָא וְאַסְתָּאב בֵּיה. כַּמָּה דְּאַתָּא אָמַר, (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חִפֵּץ רָשָׁע אֶתָּה לֹא יִגּוֹרְךָ רָע.

ובא וראה, בכל אותם החטאים שנטמא בהם האדם יותר בעולם הזה, זהו חטא שנטמא בו אדם יותר בעולם הזה ובעולם הבא - מי ששופך זרעו לריק ומוציא זרע לחנם ביד או ברגל ונטמא בו, כמו שנאמר (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרר רע.

טקסט הזהיר

בגין דא לא עאל לפרגודא, ולא חמי סבר אפי עתיק יומין, כמה דתנינן כתיב הכא לא יגורר רע, וכתיב ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי. ובגין כך כתיב, (ישעיה א) ידיכם דמים מלאו. זכאה חולקיה דבר נש דדחיל למאריה ויהא נטיר מאורח בישא, וידכי גרמיה לאשתדל בדחילו דמאריה.

תרגום לעברית

בגלל זה לא נכנס למחצה ולא רואה תאר פניו של עתיק יומין, כמו שלמדנו, כתוב כאן לא יגרר רע, וכתוב ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה', ומשום כך כתוב (ישעיה א) ידיכם דמים מלאו. אשרי חלקו של האיש שירא מרבנו ויהיה שמור מדרך רעה, ויטהר עצמו להשתדל ביראת רבונו.

טקסט הזהיר

תא חזי, בבקר זרע את זרעה, האי קרא אוקמוה. בבקר, דא הוא בזמנא דבר נש אתקיים בחיליה ויהא בעולימו, כדין אשתדל לאולדא בגין באיתתא דחזיא ליה, דכתיב בבקר זרע את זרעה.

תרגום לעברית

בא ראה, בבקר זרע [את] זרעה. הפסוק הזה בארוהו, בבקר - זהו בזמן שאדם עומד בכחו ויהיה בעלומיו, אז ישתדל להוליד בנים עם אשה שראויה לו, שכתוב בבקר זרע את זרעה.

דָּהָא כְּדִין זְמַנָּא אִיהוּ כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים קכז) כְּחָצִים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
 בְּגִין דִּיכִיל לְמִילָף לְהוּ אַרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וִיְהִי לִיה אַגְרָא טָבָא לְעֻלְמָא דְּאֵתִי.
 דְּכִתִּיב אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יָבוֹשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר.
 לֹא יָבוֹשׁוּ בְּהֵוָה עֻלְמָא, בְּזְמַנָּא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן דִּדְיָנָא יִיתוֹן לְקַטְרָגָא עֲלוּי. דְּלִית לֵה אַגְרָא
 טָבָא בְּהֵוָה עֻלְמָא, כְּהֵוָה דְּאוּלִּיף לִיה לְבָרִיָּה דְּחִילּוּ דְּמֵרִיָּה בְּאַרְחוּי דְּאוּרִיָּתָא.

תרגום לעברית

שְׁהִי אִזּוּ הוּא הַזְמַן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכז) כְּחָצִים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, מִשּׁוּם
 שְׂכִיכּוֹל לְלַמֵּד אוֹתָם דְּרַכֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וִיְהִי לוֹ שָׂכָר טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכָתוֹב
 אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יָבוֹשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר. לֹא
 יָבוֹשׁוּ - בְּעוֹלָם הַהוּא, בְּזְמַן שֶׁבַעֲלִי הַדִּין יָבוֹאוּ לְקַטְרָג עָלָיו, שְׂאִין לֵה שָׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם
 הַהוּא כְּמוֹ הֵוָה שֶׁמְלַמֵּד אֶת בָּנוּ יִרְאֵת רַבּוֹנוּ בְּדְרַכֵּי הַתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי מַה אָמַר בְּאַבְרָהָם, דְּכִתִּיב, (בראשית יח) כִּי יִדְעַתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנָיו
 וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְעַל דָּא הֵוָה זָכוּ קְיָמָא לִיה
 בְּהֵוָה עֻלְמָא לְגַבֵּי כָּל מֵאֲרִיָּהוֹן דִּדְיָנָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה מַה אָמַר בְּאַבְרָהָם, שְׂכָתוֹב (בראשית יח) כִּי יִדְעַתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנָיו
 וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְעַל כֵּן אוֹתָהּ הַזְכוּת קִיָּמָת לֹו
 בְּעוֹלָם הֵוָה אֲצֵל כָּל בַּעֲלֵי הַדִּין.

ובגין כך בפקר זרע את זרעה, ולערב אל תנח ידה, אפילו בימי הזקנה, דאיהו זמנא דסיב בר נש (לא יימא כבר אשתדלית ודי לי או כבר אשתדלית ולא יכילנא והשתא דאנא סיב לית אנא בעי ועם כל דא) מה פתיב אל תנח ידה לא ישבוק מלאולדא בהאי עלמא. מאי טעמא, בגין דלא תדע איזה יכשר הזה או זה לפני האלהים. בגין דיקומון בגיניה בההוא עלמא.

תרגום לעברית

ומשום כך בפקר זרע את זרעה, ולערב אל תנח ידה - אפילו בימי הזקנה, שהוא הזמן שאדם זקן, [לא יאמר כבר השתדלתי ודי לי, או כבר השתדלתי ואיני יכול, וכעת שאני זקן איני רוצה, ועם כל זה] מה כתוב? אל תנח ידה. לא יניח מלהוליד בעולם הזה. מה הטעם? משום שלא תדע איזה יכשר הזה או זה. לפני האלהים - כדי שיעמדו בשבילו בעולם ההוא.

טקסט הזוהר

ועל דא כתיב (תהלים קכז) הנה נחלת יי בנים, דא צרורא דנשמתא סטרא דעלמא דאתי, ולהאי נחלה מאן זכי ליה לבר נש לאעלא בההוא נחלת יי, בנים. אינון בגין זכאן ליה לנחלת יי, ועל דא זכאה ההוא בר נש דזכי לון דיוליף לון ארחוי דאורייתא כמה דאתמר:

תרגום לעברית

ועל כן כתוב (תהלים קכז) הנה נחלת ה' בנים. זהו צרור הנשמות, הצד של העולם הבא. ולנחלה הזו, מי מזכה את האדם להכנס לאותה נחלת ה'? הבנים. אותם הבנים מזכים אותו לנחלת ה', ועל כן אשרי אותו האיש שמזכה אותם ללמד אותם דרכי התורה כמו שנתבאר.

וּתְסַר בְּגִדֵי אֱלִמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וְגו'. תָּא חַזִּי, תִּמְרַר בֵּת כְּהֵן הָוֵה, וְכִי סִלְקָא דְעֵתָךְ דְּאִיהִי
אֲזֵלָא בְּגִין לְאַזְנָאָה עִם חֲמוּהָ, דְּהָא אִיהִי צְנִיעוּתָא אֲשֶׁתְּכַחַת בֵּה תְדִיר. אֲלֵא אִיהִי צִדְקָת
הָוֵה וּבְחֻכְמָה עֲבֹדַת הָאִי, דְּהָא אִיהִי לָא אֲפֻקְרַת גְּרָמָה לְגַבִּיָּה, אֲלֵא בְּגִין דִּידִיעָה יָדַעַת
וְחֻכְמָתָא אֲסִתְּפִלַּת. וְעַל דָּא אִיהִי אֲתַת לְגַבִּיָּה לְמַעַבְד (עֲמִיָּה) טִיבּוּ וְקָשׁוּט, וְעַל דָּא
אֲתַת (לְהַדִּיָּה) וְאֲשֶׁתְּדִלַּת בְּעֶסְקָא דָּא.

תרגום לעברית

וּתְסַר בְּגִדֵי אֱלִמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וְגו'. בַּא רְאָה, תִּמְרַר הֵיטָה בֵּת כְּהֵן, וְכִי תַעֲלֶה עַל דְּעֵתָךְ
שְׁהִיא הִלְכָה כְּדִי לְזִנוּת עִם חֲמִיָּה? שְׁהִרִי הִיא, צְנִיעוּת נִמְצָאָה בֵּה תָמִיד. אֲלֵא הִיא
הֵיטָה צִדְקָתָה, וּבְחֻכְמָה עֲשֶׂתָה אֵת זֶה, שְׁהִרִי הִיא לֹא הִפְקִירָה אֵת עֲצָמָה אֵלָיו, אֲלֵא
מִשּׁוּם שִׂידְעָה יָדִיעָה וּבְחֻכְמָה הִתְבּוֹנְנָה, וְעַל כֵּן הִיא בָּאָה אֵלָיו לַעֲשׂוֹת [עֲמוּ] חֻסָּד
וְאַמֶּת, וְעַל זֶה בָּאָה [בְּפֶרֶה־סִיָּא] וְהִשְׁתַּדְּלָה בְּעֶסְקָה הַזֹּהָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּגִין דְּאִיהִי יָדַעַת יָדִיעָה וְאֲשֶׁתְּדִלַּת בְּעֶסְקָא דָּא. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבֹד סִיּוּעָא
תַּמָּן בְּהֵוָה עוֹבְדָא וְאֲתַעֲבֵרַת מִיָּד. וְכֹלָא הָוָה

תרגום לעברית

בַּא רְאָה, מִשּׁוּם שְׁהִיא יָדַעָה יָדִיעָה וְהִשְׁתַּדְּלָה בְּעֶסְקָה זֶה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה שָׁם
סִיּוּעַ בְּמַעֲשֵׂה הַהוּא וּמִיָּד הִתְעַבְּרָה, וְהַכֹּל הָיָה מִמֶּנּוּ. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה לֹא הִבִּיא הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחֶרֶת? לָמָּה מִזֵּו? אֲלֵא וְדַאי שְׁהִיא הִצְרִיכָה לְמַעֲשֵׂה הַזֶּה
וְלֹא אִשָּׁה אַחֶרֶת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

